

06.08.2019 N 3673/6/99-99-12-02-02-15/ПК

Державна фіскальна служба України відповідно до ст. 52 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) розглянула звернення ВАТ щодо ліцензування продажу та зберігання пального і в межах компетенції повідомляє.

У зверненні Товариство поінформувало, що в процесі провадження своєї господарської діяльності здійснює операції із зберігання та реалізації скрапленого газу, який закуповується на спеціалізованих аукціонах для потреб населення та зберігається на газонаповнювальному пункті в двох резервуарах ємністю 50 куб. м. кожний (далі - ГНП). Відпуск з ГНП проводиться в кілограмах шляхом заправки балонів побутового призначення ємністю 50 л з подальшою доставкою споживачам спеціалізованим автотранспортом (автомобілі "кліть" 2 одиниці) безпосередньо до місця споживання. Спеціалізований автотранспорт оснащений реєстраторами розрахункових операцій.

Товариство цікавить наступне питання:

1. Чи необхідно отримувати ліцензію на зберігання пального?
2. Чи необхідно отримувати ліцензію на оптову торгівлю паливом?
3. Чи необхідно отримувати ліцензію на роздрібну торгівлю паливом?
4. Чи вважається ГНП місцем оптової або роздрібною торгівлі паливом?
5. Чи вважається автомобіль "кліть" місцем оптової або роздрібною торгівлі паливом?
6. У випадку, якщо ГНП є місцем оптової або роздрібною торгівлі паливом, чи необхідно отримувати ліцензію на зберігання пального на ГНП?

[Законом України від 23 листопада 2018 року N 2628-VIII "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів"](#) (далі - Закон N 2628) внесено зміни до [Закону України від 19 грудня 1995 року N 481 "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів"](#) (далі - Закон N 481), зокрема запроваджено ліцензування видів господарської діяльності з виробництва, зберігання, оптової та роздрібною торгівлі паливом.

Згідно зі ст. 1 [Закону N 481](#) місце зберігання пального - місце (територія), на якому розташовані споруди та/або обладнання, та/або ємності, що використовуються для зберігання пального на праві власності або користування. Зберігання пального - діяльність із зберігання пального (власного або отриманого від інших осіб) із зміною або без зміни його фізико-хімічних характеристик.

Згідно зі ст. 15 [Закону N 481](#) суб'єкти господарювання отримують ліцензії на право зберігання пального на кожне місце зберігання пального.

Порядок видачі, призупинення, анулювання ліцензій на право зберігання пального визначено ст. 15 [Закону N 481](#).

Для отримання ліцензії на право зберігання пального разом із заявою, в якій зазначається вид господарської діяльності, на провадження якого суб'єкт господарювання має намір одержати ліцензію та документу, що підтверджує внесення річної плати за ліцензію, додатково подаються завірені заявником копії таких документів:

- документи, що підтверджують право власності або право користування земельною ділянкою, або інше передбачене законодавством право землекористування на земельну ділянку, на якій розташований об'єкт оптової або роздрібною торгівлі паливом або зберігання пального, чинні на дату подання заяви та/або на дату введення такого об'єкта в експлуатацію, будь-якого цільового призначення;
- акт вводу в експлуатацію об'єкта або акт готовності об'єкта до експлуатації, або сертифікат про прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, або інші документи, що підтверджують прийняття об'єктів в експлуатацію відповідно до законодавства, щодо всіх об'єктів у місці оптової або роздрібною торгівлі паливом або зберігання пального, необхідних для оптової або роздрібною торгівлі паливом або зберігання пального;
- дозвіл на початок виконання робіт підвищеної небезпеки та початок експлуатації (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки.

Копії таких документів не подаються у разі їх наявності у відкритих державних реєстрах, якщо реквізити таких документів та назви відповідних реєстрів зазначено в заяві на видачу ліцензії на право оптової або роздрібною торгівлі паливом або на зберігання пального.

Відповідальність за достовірність даних у документах, поданих разом із заявою, несе заявник.

Статтею 15 [Закону N 481](#) встановлено вичерпний перелік документів для отримання ліцензії. Вимагати представлення інших документів, крім зазначених у цьому Законі, забороняється.

Суб'єкт господарювання має право зберігати паливо без отримання ліцензії на право зберігання пального в місцях виробництва пального або місцях оптової торгівлі паливом чи місцях роздрібною торгівлі паливом, на які отримані відповідні ліцензії.

Ліцензія на право зберігання пального не отримується на місця зберігання пального, що використовуються:

- підприємствами, установами та організаціями, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевого бюджету;
- підприємствами, установами та організаціями системи державного резерву;

суб'єктами господарювання для зберігання пального, яке споживається для власних виробничо-технологічних потреб виключно на нафто- та газовидобувних майданчиках, бурових платформах і яке не реалізується через місця роздрібною торгівлі.

Враховуючи викладене вище, [Законом N 481](#) встановлено вичерпний перелік умов за яких підприємства, установи та організації не отримують ліцензію на право зберігання пального на місця зберігання пального, інших виключень [Законом N 481](#) не передбачено.

Керуючись нормами чинного законодавства України, суб'єкти господарювання та інші учасники відносин у сфері господарювання повинні провадити свою діяльність у межах встановленого правового господарського порядку, додержуючись вимог законодавства.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.